

تأثیر کرونا بر باور جهانی سازی و آینده نظم جهانی

رهبران، دیپلمات‌ها و تحلیلگران ژئوپلیتیک جهانی نیز به‌خوبی می‌دانند که آنها در برهه‌ای از تاریخ به سر می‌برند که مردم کوچه و بازار هم امروزه با کمک شبکه‌های اجتماعی و مجازی مداوم و به دقت تدابیر و اقدامات آنها چشم‌دوخته و کارنامه آنان را در مقایسه با دیگر رهبران و کشورهای جهان ارزیابی می‌کنند.
مقابله با بحران کرونا به‌عنوان یک آزمون سراسری و دشوار سریع و پیچیده عملا نه‌تنها توان مدیران و رهبران بلکه کارآمدی سیستم‌های سیاسی وایدئولوژیک را در سطح جهانی به‌صورت عریان و مقایسه‌ای به دید جهانیان گذاشته است. در دهکده جهانی همه رهبران در حال درس‌گرفتن از رویدادها هستند. هنری کیسینجر، وزیر امور خارجه ایالات متحده (در زمان ریچارد نیکسون)، می‌گوید هم‌اکنون در مقابل کرونا امکان تکرار نظم گذشته دیگر وجود نخواهد داشت. دیبکرل سازمان ملل متحد، آنتونیو گوتِرش، در مواجهه با خلا قدرت مطلق و تقابل قدرت‌های در حال ظهور اظهار کرد: «اصلاح رابطه بین ابرقدرت‌ها در هیچ دوره تاریخی به این اندازه کارایی نداشته است. کرونا به طرز چشمگیری نشان می‌دهد یا ما همه با هم بیروز می‌شویم یا می‌توانیم هسگی شکست بخوریم.»
در ایتالیا نخست‌وزیر سابق خوستار تشکیل کمیسیونی به منظور تصمیم برای آینده دنیا شده است. در اسپانیا نخست‌وزیر جوان و سوسیالیست خواستار اجرای طرح حقوق و دستمزد برابر همه مشاغل شده و به دنبال اجرای طرحی همانند طرح مارشال در دوره بعد از جنگ جهانی در همه اروپا است. در انگلستان که به‌تازگی از خمخصه برکزیت رهالی یافته و در مواجهه با کرونا با دشواری زیاد روبه‌رو شده، نیز گرایش‌های سوسیالیستی مانند دوران سخت جنگ جهانی در مردم ظاهر شده و ممکن است روند و مسیر سیاسی این کشور به نفع حزب کارگر دچار تغییر شود. بسیاری از اندیشمندان و متفکران جهانی و اندیشکده‌های بین‌المللی نیز در کنار سیاست‌مداران و رهبران جهانی به صورت دقیق در روند تغییرات نظم جهانی در دنبال می‌کنند. در یک ماه گذشته مقالات متعددی از سوی این مؤسسات و درباره رقابت شدید چین و آمریکا در مواجهه با بیماری کرونا منتشر شده است که مسیر تحول نظم جهانی آینده را ترسیم می‌کند. این مقالات معتقدند چالش مواجهه با کرونا در واقع یک آزمون بزرگ و وزن‌شکلی برای تعیین شایستگی چین در مواجهه با ویروس کرونا در سطح ملی و جهانی است. آنها معتقدند چین در رویاوری با دشمن مشترک (ویروس کرونا) که در چین ظاهر شد، با وجود آمادگی زمانی کمتر کارنامه بسیار درخشان‌تری در حوزه شناسایی، مقابله و کنترل از خود نشان داده است. آنها معتقدند نظام منسجم سیاسی حاکمیت در چین، توان اقتصادی و لجستیکی اعم از بهداشتی، پزشکی و زیرساختی این کشور در کنار توان مدیریت جمعیت عظیم که نشانه اعتماد عمومی

به نظام سیاسی و دولت است، از دلایل اصلی موفقیت آنها است. گذشته از سردرگمی ابتدایی مسئولان چینی در قبال شناسایی این بیماری، توان مقدرانه دولت در کنترل بیماری با سرعت و قدرت مثال‌زدنی باعث تقدیر سازمان بهداشت جهانی و افکار عمومی در صحنه بین‌المللی شد. اقدام چین در کمک به همه کشورهای جهان در مواجهه با این بیماری و اعزام گروه‌های امداد و پزشکی نیز چهره دیپلماتیک و بین‌المللی این کشور را در بین جهانیان به‌شدت بزرگ داد. همین امر باعث شد که کشمکش جدی بین آمریکا و چین در شرایطی به حادثین شکل خود برسد که آمریکا در پیش‌بینی و پیشگیری از این بیماری آن‌هم با تأخیری شش‌هفته‌ای در مقایسه با چین در مدتی کوتاه با موج عظیمی از بیماران و تلفات عظیم روبه‌رو شد. نوع مواجهه آمریکا با سازمان بهداشت جهانی و برخورد‌های غیرکارشناسی و غیرعلمی در مدیریت این بیماری به وجهه بین‌المللی این کشور که در نقش رهبر بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته و پیشرفته کنتر و کمتر و مواجهه با این بیماری از خود نشان داد، تشمت و اختلاف در میان اعضای اتحادیه اروپا از یک سو و رقابت در پریمز از هزینه و ریسک در حوزه مرزهای جغرافیایی از سوی دیگر باعث شد که مانند آمریکا اولویت و اهمیت جان و حیات مردم و سالمندان در پرده‌ای از ابهام بماند؛ اما چین با اولویت‌دادن به جان مردم و قبول هزینه سنگین اقتصادی (ز نزدیک به ۵۰۰ میلیارد دلار) در اعمال قرنطینه نه‌فقط به شهروندان خود؛ بلکه به جهانیان اولویت جان شهروندان خود به اقتصاد را نشان داد و مدیریت کارآمد خود در تنظیم امور اجرایی و به‌کارگیری فناوری متناسب را با جهانیان به تماشا گذاشت. انعکاس این دستاوردها و مقابله آشکار و دیپلماتیک فعال با واکنش‌های آمریکا در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و بازتاپ آن باعث شده است بسیاری از صاحب‌نظران جهانی به این باور برسند که هرچند کرونا نتیجه و حاصل فرایند جهانی سازی نیست؛ اما بی‌شک ساختار نظم جهانی در دچار تغییر جدی خواهد کرد و همه علائم نشان‌دهنده این واقعیت است که کانون نظم جهانی پساکرونا از آمریکا به سمت چین تمایل خواهد یافت.

«نماینده دائم ایران در قانو

اقتصاد

کارشناسان از تبعات واگذاری سهام هلدینگ‌های ایدرو و ایمیدرو در بورس می‌گویند

منع ورود نهادهای ناظر بعد از واگذاری

فرایند مشارکت داشته باشد. در کشور ما سابقه تاریخی سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران نشان داده است این مجموعه نقشی اساسی در توسعه صنعتی کشور در نزدیک به ۵۰ سال گذشته داشته است.

علیرضا صالح، رئیس سازمان خصوصی‌سازی، در گفت‌وگو با رادیو اقتصاد از واگذاری سهام پنج هلدینگ دولتی خبر می‌دهد. به گفته او، برای واگذاری سهام ایدرو (سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران) و ایمیدرو (سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران) موافقت وزیر صنعت اخذ شده است.

آن‌طورکه صالح پیش‌بینی می‌کند، تا اواسط اردیبهشت امسال مجموعه ایمیدرو به صورت شرکت سهامی عام در بازار سرمایه پذیرش و کشف قیمت خواهد شد. او مزایایی را برای این شکل واگذاری برمی‌شمارد که یکی از آنها جلوگیری از قطع‌شدن زنجیره ارزش است. بر اساس اعلام رئیس سازمان خصوصی سازی، شیوه واگذاری در بورس متفاوت از واگذاری به صورت حقوقی بوده و اولویت دولت فروش سهام به بخش خصوصی است. در این راستا نیز اگر بخش خصوصی مشارکت داشته باشد، نرخ سود اقساطی که قرار است در آینده پرداخت کند، سه واحد درصد کمتر از نهادهای عمومی خواهد بود.

ایمیدرو باید به‌عنوان بازوی دولت باقی بماند

با توجه به اظهارات رئیس سازمان خصوصی‌سازی، عرضه سهام ایمیدرو و ایدرو با موافقت وزیر صنعت، معدن و تجارت (صمت) در آینده نزدیک قطعی است. آیا این اقدام به نفع کشور و توسعه بخش صنعت است؟

مهدی کرباسیان، رئیس سابق هیئت عامل ایمیدرو، در گفت‌وگو با «شرق» عنوان می‌کند، در اکثر کشورهای دنیا حتی کشورهای مانند ژاپن نیز سازمان‌های توسعه‌ای وجود دارند. در کشور درحال‌توسعه‌ای مانند ایران، داشتن سازمان‌های توسعه‌ای حیاتی است. کرباسیان ادامه می‌دهد: دلپیش این است که دولت‌ها باید در توسعه کشور با توجه به اینکه هنوز بخش خصوصی بسیار قوی‌ای نداریم، مشارکت داشته باشد. دولت باید ورود فناوری‌های جدید، در بزرگ و پروژه‌های بزرگ را تسهیل کرده و به ورود فناوری‌های نو که دارای ریسک است، کمک کند و در این

چند برابر فعالیت‌های ۸۰ سال گذشته است. اکتشاف ریسک دارد و ایمیدرو این ریسک را پذیرفت و در این حوزه سرمایه‌گذاری کرد؛ وگرنه بخش خصوصی همواره نتوانست وارد این عرصه شود.

رئیس سابق هیئت عامل ایمیدرو تأکید می‌کند: اگر ایمیدرو وارد بورس شود و سهامداران به دلیل تأثیر بر سودآوری نپذیرند که فعلیبتی نظیر اکتشاف پیگیری شود، این مسئله موجب خواهد شد دولت ابزار خود را برای ای سرمایه‌گذاری از دست بدهد. او یادآور می‌شود: سازمان توسعه اگر از زیر نظر دولت بیرون برود و درصدی از سهام آن را سوی بخش عمومی که پول دارد، خریداری شود، یا حتی بخش خصوصی میزانی از سهام آن را بخرد – هر درصدی که باشد– مثل خیلی از شرکت‌های دیگر این مجموعه نیز از زیر نظر دولت بیرون می‌رود و تبدیل به شرکتی خصوصی می‌شود. در حقیقت اتفاقی که خواهد افتاد این است که اگر هر اقدامی بکند، از دید سازمان‌های ناظر خارج است.

کرباسیان اضافه می‌کند: اینکه می‌گویند با ورود به بورس شفاف‌سازی می‌شود، درست نیست و این رویه سبب می‌شود سازمان توسعه از نظارت دور شود. اتفاقی که در این چند سال افتاد و در این سال‌ها پرونده‌های متعددی از شرکت‌های خصوصی از بابت فسادهای متعدد دیدیم، در اینجا هم اتفاق می‌افتد. او می‌گوید: اعتقاد دارم در مقطع فعلی، با فروش درصدی از سهام ایمیدرو در بورس، یک بازوی توسعه‌ای کشور از دست رفته و سلامت اقتصادی از این‌مجموعه می‌رود. این مسئله به بحث اقتصاد مقاومتی لطمه خواهد زد. اگر کشور در حالت عادی باشد، این واگذاری مشکلی ایجاد نمی‌کند؛ اما بدهی سازمان است را اینجا شاید دولت به دلیل کمبودجه جدی که امسال دارد و نیاز به پول دارد، این فروش‌ها را در دستور کار قرار داده است، این سیاست به نظر می‌رسد که راه درست و شگفتی نباشد.

وجه توسعه‌ای قابل واگذاری نیست

در مقابل رئیس کرباسیان، محمود دودانگه، معاون سابق وزیر صنعت، معدن و تجارت می‌گوید: به اندازه ایدرو موافق بوده و در گفت‌وگو با «شرق» به محسنت این واگذاری اشاره می‌کند.

او می‌گوید: ایدرو و ایمیدرو دو وجه دارند؛ یک جنبه آنها ایجاد توسعه در حوزه صنعت و ورود به بخش‌هایی است که فعالان خصوصی انگیزه‌ای برای سرمایه‌گذاری در آن ندارند یا ورود به عرصه‌های دارای ریسک بالا و غیرتوجیه‌پذیر است. این وجه توسعه‌ای قابل واگذاری نیست و باید در بدنه دولت باقی بماند.

دودانگه ادامه می‌دهد: وجه دیگر این دو مجموعه نیز اصلیکت تعداد زیادی بنگاه‌های حوزه صنعت و معدن است که نباید در اختیار ایدرو و ایمیدرو باشد. برای مثال، در برخی شرکت‌های خودروسازی، بنگاه‌های فولادی و… این وجه قابل واگذاری است. او تأکید می‌کند: البته طبیعتا هدف از واگذاری بخش‌های قابل واگذاری، این است که منابعی در اختیار دولت قرار گیرد و صرف توسعه‌های جدید در بخش‌های مزیت‌دار شود و مجددا واحدهای جدید ایجاد شده و بعد از یکی، دو سال، این واحدها نیز واگذار شود. این فرایند باید به‌طور مستمر تکرار شود تا توسعه در مناطق محروم هم ایجاد شود. به گفته او، دو وجه ایدرو و ایمیدرو می‌توانند مستقل از هم عمل کنند. معاون سابق وزیر صمت، عرضه سهام ایدرو و ایمیدرو را عاملی معرفی می‌کند که منابعی در دست دولت تریق خواهد کرد و با توجه به محدودیتی که دولت در فروش نفت دارد، این منابع مالی به سازمان‌های توسعه‌ای کمک خواهند کرد که نقش خود را بهتر از گذشته ایفا کنند؛ مشروط برآنکه این فرایند درست انجام شود و منابعی که در اختیار دولت است، در مسیر تعریف‌شده و مناسب خود هزینه شود نه اینکه این منابع صرف موضوعات جاری و غیر توسعه‌ای شود. در روند فعلی، احتمال خرید سهام شرکت‌های دولتی از سوی نهادهای عمومی و افزایش سهم این نهادها در اقتصاد نیز وجود دارد. دودانگه در این رابطه می‌گوید: تجربه واگذاری شستا نشان داد بیش از دو میلیون نفر که کد بورسی داشتند، علاقه‌مند به خرید سهام شستا بودند. این نشان می‌دهد که سرمایه‌های خرد مردم می‌تواند تبدیل به جریان و مسیری مناسب برای توسعه شود. طبیعتا بورس هم جایگاه و نهادی است که می‌تواند این مسیر را تسهیل کند. او عنوان می‌کند: برای جلوگیری از خرید سهام هلدینگ‌های دولتی از سوی نهادهای عمومی باید پروتکل‌هایی تدوین کنیم که در عرضه سهام مشتریان و مردمی که دارای خرد دارند، اولویت داشته باشند و بتوانند سهام را بخرند. اگر از بین مردم متقاضی نبود، نهادها، بانک‌ها یا هلدینگ‌ها بتوانند ورود کنند.

معاون سابق وزیر صمت می‌گوید: اگر درآمد حاصل از فروش سهام صرف امور جاری شود، خسارت است؛ اما اگر اقدامات توسعه‌ای را مدنظر قرار دهیم، باعث شکوفایی برای صنعت کشور خواهد شد. باید نظارت‌ها بیشتر شود و دستگاه‌های مسؤل توسعه شامل مجلس، دولت و سازمان برنامه‌بودجه این نگاه را اعمال کنند که محل مصرف این منابع به‌گونه‌ای باشد که در مسیر توسعه استفاده شود. اگر از قبل پیش‌بینی لازم انجام نشده باشد، وقتی پول به دست دولت می‌رسد، به اندازه کافی چالش وجود دارد که این منابع استفاده شود و لزوماً تخریخی مطلوبی ایجاد نشود.

معاون سابق وزیر صمت می‌گوید: اگر درآمد حاصل از فروش سهام صرف امور جاری شود، خسارت است؛ اما اگر اقدامات توسعه‌ای را مدنظر قرار دهیم، باعث شکوفایی برای صنعت کشور خواهد شد. باید نظارت‌ها بیشتر شود و دستگاه‌های مسؤل توسعه شامل مجلس، دولت و سازمان برنامه‌بودجه این نگاه را اعمال کنند که محل مصرف این منابع به‌گونه‌ای باشد که در مسیر توسعه استفاده شود. اگر از قبل پیش‌بینی لازم انجام نشده باشد، وقتی پول به دست دولت می‌رسد، به اندازه کافی چالش وجود دارد که این منابع استفاده شود و لزوماً تخریخی مطلوبی ایجاد نشود.

ناظران مجلس بر صندوق توسعه ملی مطابقت مالیاتی ستانی ۱۸۰۰ میلیاردی با قانون را بررسی می‌کنند

پای دیوان محاسبات نباید به صندوق باز می‌شد

این عمل سازمان امور مالیات را غیرقانونی ارزیابی نمی‌کنم. برخی دوستان استناد به موضوعی می‌کنند اما توجه ندارند موضوعی را که مورد استناد قرار می‌دهند در اصل مربوط به معافیت صندوق از پرداخت مالیات حاصل از درآمد تسعیر نرخ ارز است اما مالیاتی که محاسبه و برداشت شده مالیات عملکرد صندوق توسعه ملی به عنوان یک بنگاه اقتصادی است. تا امروز هیچ قانونی نگفته صندوق توسعه ملی از پرداخت مالیات بر درآمد معاف است. او ادامه می‌دهد: من به عنوان ناظر مجلس بر صندوق توسعه ملی، مستندات خواستم و تا امروز هنوز هیچ مدرکی که نشان دهد صندوق از مالیات بر درآمد معاف است، به دست من نرسیده، درست مثل بانک‌ها یا هر بنگاه دیگری، بخشی که صندوق توسعه از آن معاف شده، درآمد حاصل از تسعیر نرخ ارز است. چون در اینجا او هیچ عملی انجام نداده و معاف شده اما صندوق در بخش‌های دیگر اقداماتی انجام می‌دهد مثل تسهیلاتی که پرداخت می‌کند یا معاف نیستند. موسوی معتقد است کاری که سازمان امور مالیاتی انجام داده اگرچه غیرقانونی نیست ولی می‌توانست زمان دیگری رخ دهد. او توضیح می‌دهد: دولت چاره‌ای نداشت از درآمد نفتی کاسته شده، تحریم‌ها که به‌شدت ظالمانه و سنگین است، تبعات کرونا هم از سوی دیگر و… صندوق فعالیت اقتصادی داشته و درآمد کسب کرده حالا هم باید مالیات درآمدش را بدهد. سازمان امور مالیاتی برای سنوات گذشته صادر کرده بوده، مبلغ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان از منابع صندوق را به عنوان مالیات برداشت کرده‌اند.

دولت کسری منابع داشت

حسینی در پاسخ به این سؤال که آیا احتمال بازگشت این مبلغ به صندوق وجود دارد، می‌گوید: معمولاً چنین رسمی در کشور ما وجود ندارد و فوقش این است که این مبلغ را به عنوان بدهی دولت به صندوق حساب کنیم. اما به هر حال، ما تلاشمان را می‌کنیم. موضوعی که در دیوان محاسبات منعقد شده و دیوان محاسبات هم این موضوع را به سازمان مالیاتی و وزارت دارایی منعکس کرده تا پاسخ دهند. اگر چنانچه پاسخ‌ها واقعا بر اساس اسناد و مدارک و اقتناع‌کننده باشد، بحثی نیست و به عنوان درآمد مالیاتی در نظر گرفته می‌شود اما اگر قانع‌کننده نباشد، به دادسرای دیوان محاسبات رفته و نسبت به رأی که صادر می‌شود باید برای عودت پول اقدام شود. اگر سازمان مالیات معتقد است صندوق مشمول مالیات نیست، چرا سنوات گذشته اقدام به اخذ مالیات از فعالیت‌های صندوق نکرده بود؟ حسینی در پاسخ به این سؤال می‌گوید: واقعیت این است که دولت در پایان سال با توجه به پرداخت‌هایی که می‌خواست انجام دهد، کسری منابع داشت و از این محل آن را تأمین کرد.

اخذ مالیات را غیرقانونی ارزیابی نمی‌کنم

سیدفرید موسوی، دومین عضو ناظر مجلس بر صندوق توسعه ملی است؛ این‌طور که از حرف‌های او برمی‌آید، هرچند با حسینی موافق نیست، او درباره قانونی یا غیرقانونی بودن اخذ مالیات از صندوق به «شرق» می‌گوید:

پاسخ عادل آذر به واکنش‌ها درباره گزارش تفریغ بودجه سال ۱۳۹۷

دولت به جای صدور بیانیه مستندات ارائه دهد

● **شرق:** عادل آذر، رئیس دیوان محاسبات کشور، به آنچه «هجمه‌های ناروا و غیرکارشناسی به گزارش تفریغ بودجه سال ۱۳۹۷ کل کشور» خواند، پاسخ داد. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دیوان محاسبات کشور، متن این جوابیه به شرح زیر است:

با سلام و آرزوی تندرستی؛ پیرو قرارت گزارش تفریغ بودجه سال ۱۳۹۷ در صحن علنی مجلس شورای اسلامی، رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران، بر اساس اطلاعات نادرست ارائه‌شده به ایشان، مطالبی در نقد و رد محتوای گزارش این دیوان در بخش حسابرسی عملکرد ارز تخصیص چهارهزارو۲۰۰ تومانی برای واردات کالاهای اساسی و غیراساسی بیان نمودند. به دنبال آن برخی از اعضای کابینه و به‌ویژه مسئولین بانک مرکزی و سازمان برنامه‌بودجه نیز با انتشار اخبار و بیانیه‌های بی‌بنیان، به تشویش اذهان عمومی پرداختند. تیتیر خودساخته و هدفمند «کم‌شدن دلارها» را جعل کردند و سپس آن را ۱۰۰ درصد غلط شمردند! تویخانه رسانه‌ای دولتیان هم همچنان در حال بمباران افکار عمومی است. لذا در راستای صیانت از بیت‌المال و حفظ کیان دستگاه‌های نظارتی که ملجأ مردم به‌عنوان صاحبان اصلی بیت‌المال است، بیش از این سکوت و نجابت حرفه‌ای را جایز نمی‌دانم و جهت تئویر افکار عمومی، مواردی را به استحضار می‌رساند:

۱- گزارش‌های حسابرسی همه‌ساله بر اساس عملکرد، مدارک و مستندات دستگاه‌های اجرایی توسط حسابرسان خبره تهیه و در یک فرایند شش‌مرحله‌ای در تعامل با مسئولان ذی‌ربط کنترل و بازبینی می‌شود. بدهی‌ی است

در صورتی گزارش تفریغ بودجه کل کشور به مجلس شورای اسلامی تقدیم و به اطلاع عموم مردم می‌رسد که بدواً اطمینان صددرصدی از صحت محتوای آن حاصل و به تصویب هیئت عمومی دیوان محاسبات؛ متشکل از ۱۲ مستشار، دادستان و رئیس‌کل رسیده باشد.

۲- در گزارش این دیوان و خلاصه قرائت‌شده در صحن علنی مجلس، هیچ‌گونه اشاره‌ای به «کم‌شدن حتی یک دلار» نشده است؛ بلکه آنچه به صراحت آمده است، عدم انجام تعهدات اشخاص حقیقی و حقوقی گیرنده ارز، مجموعاً به مبلغ ۴/۸ میلیارد دلار تا تاریخ ۱۳۹۸/۹/۱۲ مبنی بر واردات کالا می‌باشد. دستگاه‌های ذی‌ربط بر اساس گزارش تفصیلی دیوان محاسبات، نام و نشان اشخاص فوق‌الذکر را به‌خوبی می‌دانند و باید وظایف قانونی خود را در راستای انجام تعهدات و استیفای حقوق بیت‌المال به عمل آورند.

۳- مراتب به صورت خاص و خیلی محرمانه طی نامه مورخ ۱۳۹۸/۱۲/۴ به تفصیل و با جنبات به رئیس‌جمهور محترم منعکس شد و جانب ایشان نیز در تاریخ ۱۳۹۸/۱۲/۱۴ خطاب به بانک مرکزی با تأکید بر این مهم، دستور بررسی صادر فرمودند. رونوشت دستور مذکور نیز به این دیوان واصل شد. چگونه است که رئیس‌جمهور محترم و سایر مسئولین ذی‌ربط، تا زمان قرائت گزارش تفریغ در ۱۳۹۸/۱۲/۲۶ هیچ‌گونه خدشه یا تردیدی به صحت و دقت محتوا یا ارقام این گزارش وارد نکردند، ولی به محض اطلاع‌رسانی عمومی، ادعا نمودند که همه چیز صددرصد غلط است؟!

۴- با توجه به مطرح‌بوهن این پرونده در دادسرا و هیئت‌های مستشاری دیوان محاسبات و مرجع محترم قضائی، توصیه می‌شود مسئولان دستگاه‌های مذکور و سایر دستگاه‌های اجرایی مرتبط، به‌جای صدور بی‌حاصل بیانیه و مصاحبه‌های مکرر، پس از مطالعه دقیق گزارش تفریغ بودجه و مستندات آن، آمادگی لازم را به‌منظور دفاع در مراجع مذکور داشته باشند.

در پایان، همچنان با تأکید بر حفظ استقلال و رسالت حرفه‌ای خود، بر حمایت از مدیران پاکدست و پرتلاش کشور عزیزمان و ایفای رسالتی که در اصل ۵۵ قانون اساسی آمده است و همواره از تأکیدات رهبر معظم انقلاب است، می‌باشد.
دلسوزان ایران اسلامی و کارکنان شریف و خدوم دیوان محاسبات با تحمل ناملایمات و نامهربانی‌های اخیر، انتظار دارند رئیس‌جمهور محترم به‌عنوان مسئول اجرای قانون اساسی، دستور لازم مبنی بر احقاق حقوق بیت‌المال و پاسخ‌گویی مسئولین ذی‌مدخل صادر فرمایند.